

SUSACAK MISINIZ?

TUTUKLU AİLELERİ BÜLTENİ
1984-1996
Sayı: 5 - MAYIS 2000

SUNUŞ

DEVLET HAPİSHANELERİ
İŞKENCEHANEYE ÇEVİRMEK İSTİYOR
HÜCRE İŞKENCEDİR
HÜCRELER VE DEMAGOJİLER
ÇAĞRIMIZ "İŞKENCEYE, KATLIAMA KARŞIYIM" DİYEN HERKESEDİR
TİNİTUS HASTALIĞI
İZOLASYON İŞKENCESİNE KARŞI MÜCADELE KOMİTESİ

Sunuş

Bir ülke düşünün! Tel örgülerle, demir parmaklıklarla kaplı, dört duvar arasındaki savunmasız tutsaklar katlediliyor. Bir ülke düşünün. Olağanüstü güvenlik önlemleriyle donatılan hapishanelerde resmen cellatlık yapılıyor. Bu ülkede, analara-babalara hapishane kapılarında evlatlarının sıra sıra çıkan tabutları izletiliyor. Gazetelerde vücutları parçalanmış, yanmış, kafaları kalaslarla ezilmiş, bedenleri kurşunlarla delinmiş tutsakların görüntüleri yürekleri dağlıyor. Analar, babalar hapishaneye sağ giren evlatlarının morglardan cesetlerini alıyor. Özgürlüklerini ellerinden aldıkları yetmiyormuş gibi hayatlarını alıyorlar tutsakların. Bu ülkenin hapishanelerinde insan olanın, insanlığından utanacağı bir vahşet yaşanıyor.

Evet, burası bizim vatanımız Türkiye...

"Yine operasyon mu olacak", "yine kaç evladımızın canı yanacak", "hangi ananın yüreği dağlanacak" diye gözümüzü kırpmadığımız kaç gece geçirdik. Uykuya haram ettik gözlerimizi...

TV haberlerini yeni bir saldırı ve katliam haberi alacağımız tedirginliği içinde izler olduk. Tutsak evlatlarımız insanca yaşamak için açlık grevleri, ölüm oruçlarında hücre hücre erirken; yediğimiz lokmalar boğazımıza dizildi... Onlar açken sofraya kurmadık evlerimizde... Güzelim vatanımızda evlat acısını yaşadık. Canımızdan çok sevdiğimiz çocuklarımız, devletin güvenliği ve denetimindeki hapishanelerde vahşice katledildi. Uyguladıkları vahşet öyle sınırsızdı ki Hitler'e bile rahmet okuttular. Yaşadığımız bunca acının yanında, evlatlarımızın gülen gözleri ve halka duydukları derin sevgiyle dolu sıcacık yürekleri bizi de ısıttı. Tutsak evlatlarımız bize, insan olmanın erdemlerini, direnmenin ve kazanmanın onurunu yaşattılar. İçimiz kan ağlasa da başımız hep dik oldu. Çünkü onlar zulme karşı insanlık onurlarıyla, devrimci kimlikleriyle direndiler. Boyun eğmediler. Bu yüzden onlara her türlü zulüm reva görüldü...

İşte yine hapishaneler gündemde. Egemen güçler açmış olduğu yaraları kanatmak için zehirli neşterlerini hazırlıyor. Tutsakları teslim almak için yeni saldırı ve imha politikalarını gündeme getiriyor. Yeni katliamlar, işkence iel ölüm demek olan HÜCRELER'i hayata geçirmek için sabırsızlanıyor. Egemenler, HÜCRELERLE hapishaneleri birer işkencehaneye çevirmenin hazırlıklarını tamamlıyor...

Evlatlarımızı, günlerce, aylarca, yıllarca sürecek olan işkenceyle yok etmeyi, teslim almayı hedefliyor... Egemenler, hücrelerde uygulayacağı işkencelerle, insanlığın en büyük suçunu işlemeye hazırlanıyor.

SUSACAK MISINIZ'

SUSMAK İŞKENCEYE, İŞKENCELİ ÖLÜME ORTAK OLMAKTIR

DEVLET HAPİSHANELERİ İŞKENCEHANESİNE ÇEVİRMEK İSTİYOR

Hücre hapisaneleri uzunca bir zamandır gündemde. Yakın zamanda da uygulamaya geçeceğini biliyoruz. Hücrelerle birlikte hapisanelerdeki işkencenin daha sistematik hale geleceği açıktır.

Günlere, aylara, yıllara yayılan; yüzlerce, binlerce insana birden uygulanacak işkenceden söz ediyoruz.

Çünkü hücre ile amaçlanan devrimci tutsakların teslim alınmasıdır. Her türlü işkence yönteminin rahatlıkla uygulanabileceği hücrelerde ısrarlılar.

HÜCRELERDE TUTSAKLARA TESLİMİYET DAYATILACAK. Bu süreç kanlı ve acılı yaşanacak...

TUTSAKLARIN, İNSANİ ERDEMLERİNİ, ONURLARINI AYAKLAR ALTINA ALMAYA, İNANÇLARINI, DÜŞÜNCELERİNİ, İDEALLERİNİ TERK EDİP, BEYİNLERİNİ BOŞALTMAYA, YÜREKLERİNDEKİ HALK VE VATAN SEVGİSİNİ BİTİRMEYE, İÇLERİNDEKİ ÖZGÜRLÜK ATEŞİNİ SÖNDÜRMEYE ÇALIŞACAKLAR. HALK İÇİN DÜŞÜNEN VE YAŞAYAN, ÜRETEN TUTSAKLARI BOYUN EĞDİRMEYE YÖNELİK HER TÜRLÜ İNSANLIK DIŞI YÖNTEMLE SALDIRACAKLAR.

Hedeflenen; halkına ve vatanına ihanet etmiş, itirafçılaşmış, kişiliksiz, ahlaki olarak düşkünleşmiş, insan müsveddeleri yaratmaktır. Egemenler yıllardır, faşist düzenlerine boyun eğen tutsaklar yaratmaya çalıştılar. Yasaklar, baskılar, keyfi uygulamalarla tutsakları yıldırma, katliamlarla geri adım attırma hedeflediler. Ama tutsakların başı zulmün karşısında bir milim dahi eğilmedi... Çünkü onlar, inançlarına sıkı sıkıya bağlı, halkı ve vatani için her türlü bedeli, fedakarlığı seve seve yapmaya hazır, halkın umudu ve onuru özgür tutsaklardı. Elleri devrimci iradelerinden ve inançlarından başka da bir silahları yoktu. Ama hep yenilen, geri adım atan siyasi iktidarlar oldu.

Yıllardır uygulamaya koymaya çalışılan ama bir türlü başarısız olan hücre hapisaneleri yeniden gündeme getiriliyor. Hücre hapisaneler gündeme geldiği her dönemde, tutsaklar büyük bedeller ödeyerek bu saldırıyı püskürttüler. Özgür tutsaklar bedenleriyle barikat oldular hücre saldırısına. '96 Ölüm Orucu'nda 12 tutsak yaşamını yitirdi. Ulucanlar'da 10 devrimci tutsak vahşi bir şekilde işkenceyle katledildi. Devlet bu kez daha uzun vadeli bir programla saldırıya geçmeye hazırlanıyor. Saldırının odağında yine "hücre"ler var.

Saldırının amacı yine değişmiyor. "Teslim almak, teslim olmayı imha etmek". Bu yüzden iktidar hiçbir fedakarlıktan kaçınmıyor. Halkın yoksulluk ve açlık sınırında yaşadığı ülkemizde "hücre" hapisaneler için trilyonlar gözden çıkarılıyor. Türkiye'de 20 milyon insan açlık sınırında, 40 milyon insan yoksulluk sınırında yaşıyor. Halkımız tedavi olamadığı için hastane kapılarında ölüyor, iş bulamadığı için bunalıma girip cinnet geçiriyor. Devlet halkın yoksulluğuna, açlığa çare bulacağına trilyonları "tabutluk" hapisanelere yatırıyor. Depremde açıkta kalan onbinlerce insanımızın yaralarını sarmıyor. Deprem bölgesindeki halkımızın konut, yiyecek, sağlık, giyecek sorunlarını kaynak yok diye çözmüyor. Oysa Hücre hapisaneler için kaynak bulabilmek için borçlanabiliyor. Memurun, işçinin maaş zammı taleplerini bütçe de yok diye geri çeviren devlet, 1999 yılında sadece 1 hücre hapisanesi için 4-5 trilyon lira yatırım yaptırabiliyor. **SİYASİ İKTİDARLAR TUTSAKLARA İŞKENCE YAPMAK, HÜCRE İŞKENESİ İLE ÖLDÜRMEK İÇİN TRİLYONLAR HARCİYOR.**

İşte hücre hapisaneler bu kadar önemli ve vazgeçilmez. Depremzedelerin sorunları hala çözülmemiş, 20 milyon insan açlık sınırında yaşıyor devlet için çok sorun değil.

Devlet için bütün bunlardan daha önemli bir sorun var ki o da "hapisanelerde devletin hakimiyetini sağlamak". **BU HAKİMİYET HÜCRELERDE İŞKENCELİ ÖLÜMLE SAĞLANACAK.** Eğer tutsaklar teslim alınırsa, halka boyun eğdirmek, sindirmek daha kolay olacak

diye hesap yapıyor. Zira Başbakan Ecevit, "hükümetin programlarının uygulanabilmesi için cezaevleri sorununun çözümü şarttır" diyerek gerçek niyetlerini ifade etmektedir. Yine Ecevit'in ifade ettiği "cezaevlerinde asayiş sağlanmadan yurttan asayiş sağlanamaz" sözü bu durumun itirafından başka bir şey değildir. Bu yüzden hücre hapisaneler yapılırken, bütçeden hiçbir kısıtlama yapılmıyor, yetmeyince yeni kaynaklar yaratılıyor. Sabancı gibi halk düşmanları ihalelere katılacaklarını açıklıyorlar. HER ŞEY EGEMENLERİN İSTİKRARI İÇİNDİR. BU, HALKIN VE ONUN DEĞERLİ EVLATLARININ KANI-CANI PAHASINA SAĞLANACAK BİR İSTİKRARDIR.

Hücreler egemenler için "ölüm kalım meselesidir". Hapishanelerde "hakimiyet sağlanmadan" egemenlerin gözlerine rahat bir uyku girmeyecek. Dört duvar arasında, devletin denetimindeki tutsaklar, onları rahatsız ediyor. Yetmiyor, hapishane içinde hapishane yaratmayı hedefliyorlar. Ellerindeki binlerce zindan yeterli gelmiyor onlara. Bunun için "insan unsurundan arındırılmış yüksek güvenlikli cezaevleri yapmak istiyoruz" diyor İstanbul Cumhuriyet Başsavcısı Ferzan Çitici. Kastedilen hücrelerdir. Bugün 42 hapishanede yapılan değişiklik ve onarımla 4000 (dörtbin) tane hücre yapıldı. 6 ilde ihalesi biten, yapımına başlanan ve 2000 yılının ortalarında teslim edilecek hücre hapishanesi var. Ayrıca 16 ilde ihaleye sunulan ve bir çok ilde yapılması için kaynak aranan "F tipi", "Y tipi", "H tipi" hücre hapishanelerden söz edilmekte... HÜCRE İŞKENCEDİR

Hücre Diri Diri Mezara Gömmektir!

"Denizli'de inşa edilen hücre tipi hapishane böyle anlatılıyor. Bir hücreyi gözlerin...Hücreler ise birer kişilik olmakla birlikte 2x3 metre kareliktir. Giriş kapıları ise 50x50 santimetre kareliktir" izin önüne getirmeye çalışın. Tutsakların 50x50 santimetre karelik bir delikten iki büklüm, diri diri içine sokulacağı bir morg. 2x3 metre karelik bir tabutluk...

Soğuk, havasız, bir parça gökyüzünün bile yasaklandığı daracık bir mekanın içinde tuvalet, bir ranza, bir masa ve sandalye dışında hiçbir şeyin olmadığı dört duvar. 3 metrede bir, tutsağa mezarında olduğunu hatırlatan kalın duvarlar. Yani üç adımda biten dünya... İnsansız, havasız, sessiz. Yaşama dair her şeyin bilinçli bir şekilde yok sayılarak tasarlandığı bir mezarlık. 24 saat kilitli kalın demir kapı, iki gözün görünebileceği şekilde yapılmış bir mazgal, ışık bile geçmek için zorlanır bu mazgaldan. Arada bir yaşayıp yaşamadıklarını anlamak için yapılan kontrolde, sayımlarda açılır o mazgal. Günde bir defa kapının altından köpeğe verir gibi ayakla itilen yemek tepsi. Her şey işkence olarak kullanılacak şekilde düzenlenmiş ve tasarlanmış. Bu tabutlukta insana ait güzel ne varsa hepsi dışarıda bırakılmış. Hücre; 2x3 metre karelik TECRİT İÇERDEN VE DIŞARIDAN, DÜNYADAN VE İNSANLARDAN YALITILMIŞLIK. YALNIZLAŞTIRMA. Bu tabutta bir tutsağı tek başına günlerce aylarca, yıllarca yalnızlığa mahkum etmeyi planlıyorlar. FİLİSTİN ASKILARIYLA, ELEKTRİKLE YAPTIKLARI İŞKENCEYİ BİR TABUTA KAPATARAK, YALNIZLAŞTIRARAK SÜRDÜRECEKLER.

Bu tabutta insan sesi ve sohbetleri yasak...

Konuşulacak, ağız dolusu gülüp, sevinilecek, öfkesini paylaşabilecek dost yüzler yasak... Yoldaşıyla, arkadaşı, dostuyla karşılıklı bir bardak çay içilip sigarasını keyifle tütürmek yasak.

"Nasılsın", "İyi misin", "bir sıkıntın var mı", "bir ihtiyacın var mı" gibi soruları kimse ona sormayacak, o da kimseye...

Gazetede okuduğu bir haberi TV'de izlediği bir şeyi, okuduğu kitabı, tartışıp, paylaşabilecek kimsenin olmadığı bir mezarlık.

Türkülerini, marşlarını birlikte, daha güvenceli bir seste söyleyebileceği yoldaşları olmayacak

yanında, voltada yüksek sesle şiir okuyabileceği kimse olmayacak yanında. Üstelik volta da olmayacak. Üçüncü adımda bir yine o kalın ve yüksek duvarlar çıkacak karşısına. Neredeyse 24 saatini bu tabutlukta geçireceği şekilde planlanmış hücrede tutsak, 1 saat ya da bir kaç saat havalandırmaya çıkarılacak. Başını kaldırdığında güneşin ışıkları gözlerini kamaştırmayacak. Bulutların gökyüzünde hızla geçişini görmeyecek. Gökyüzünün maviliğini seçemeyecek gözleri. Çünkü havalandırma duvarı bir avuç kadar gökyüzünün görebilecek şekilde yükseltilmiştir bu tabutluklarda. Güneş yasak, gökyüzü yasak: HÜCREDE YALNIZLIK, HAVALANDIRMADA YALNIZLIK. HÜCRE İNSANA AİT NE VARSA YOKEDER.

Tutsağı sürekli izleyen ve attığı her adımı denetleyen gardiyan adeta gölgesi olacak tutsağın.

İnsan değil bir hafta, bir gün bile kalmayı düşünemez bu tabutlukta. Oysa bu hücreler tutsakların yıllarca kalacağına göre hesaplanmış ve yapılmıştır. HİÇBİR CEZA İŞKENCEYE DÖNÜŞEMEZ. HİÇBİR HUKUKDA CEZA İŞKENCEYE DÖNÜŞTÜRÜLEMEZ. Tutsakları psikolojik olarak çökertmeyi, yıpratmayı hedefleyen devlet hücrelerin mimarisini de buna göre tasarlamıştır.

HÜCRELER SADECE PSİKOLOJİK DEĞİL AYNI ZAMANDA FİZİKSEL OLARAK DA İŞKENCEDİR.

Hücrelerin mimari akıl hocası emperyalistlerdir. Amerika'dır, Avrupa'dır. ABD laboratuvarlarında insan psikolojisi üzerinde deneyler yaparak aldığı sonuçları bizim gibi ülkelere de aktarmaktadır. "Kendilerine daha fazla ücret ödeneceğini söylemesine rağmen, deneklerin deneyleri 2-3 gün daha devam ettirme durumunda olmadıkları görülmüştür. Hatta bazı denekler için deney koşullarında bulunmak bile öylesine dayanılmaz hale gelmiştir ki, yapılacak olan psikolojik analizin, zamanından önce bitirilmesi zorunlu olmuştur" (Gross ve Svab'ın Duyumsal Mahrumiyet Deneylerinin Değerlendirmesi sy; 63, -syf 55 Ümit Kazan Sessiz Ölüm)

Yukarıdaki alıntı ABD'de yapılan hücre deneylerinde kullanılan deneklerin üzerinde yarattığı etkilere kısa bir örnektir. HÜCRE TEK BAŞINA BİR DÜNYA... OYSA İNSAN SOSYAL BİR VARLIKTIR. Hücre kendi sesinden başka bir sesin olmadığı sessiz bir dünyadır. Konuşmak, insanın kendini bildi bileli en önemli sosyal iletişim araçlarından biridir. HÜCRE İNSANIN SOSYAL VARLIĞINA BİR SALDIRIDIR. HÜCRE, ETKİLERİ ZAMANA YAYILAN BİR İŞKENCE, YAVAŞ YAVAŞ ÖLÜM DEMEKTİR. İŞKENCE SONUCU ÖLÜME NEDEN OLMAKTIR. ULUSLARARASI HUKUKDA BUNUN ADI "İNSANLIK SUÇUDUR". SİYASİ İKTİDAR İNSANLIK SUÇU İŞLEMENE HAZIRLANIYOR.

Almanya'da, RAF tutsağı Ulrike Meinhof'un "Ölü Koşuş" olarak bilinen özel hücrelere ilişkin anlattıkları, hücrelerin insan sağlığı üzerindeki etkisini gözler önüne seriyor: "Başım patlayacak, kafatasım parçalanıyor gibi ağrıyor... Anımsadıklarım sürekli azalıyor, biri baltaıyla kesiyor ... Hücrem durmadan dönüyor. Uyanıyorsun, gözlerini açıyorsun: Hücre durmadan dönüyor; öğleden sonra, güneş sanki birden duruyor. Sürekli her şey dönüyor, sürekli hareket halindeymişim duygusundan kurtulamıyorum. Ateşten mi, soğuktan mı titriyorum belli değil. Titremenin nedeni belli değil durmadan üşüyorum. Normal bir ses tonuyla konuşmak için çaba sarf ediyorum... Kelimeler anlamını yitiriyor, sadece ne anlama geldiğini tahmin edebiliyorum. s, z, ş harflerinin çıkarttığı ses tahammül edilecek gibi değil. Gardiyanlar, ziyaretçiler, havalandırma sanki suni bir madde, plastik gibi...Ziyaretçilerin gelmesi de geride hiç bir anı bırakmıyor. Yarım saat geçtikten sonra sadece mekanik olarak ziyaret bugün mü geldi, geçen hafta mıydı, onu anımsayabiliyorum. Haftada bir kez yıkanmak bile farklı bir duygu. Bir an için dahi olsa dinlenmek. - bir kaç saat sürüyor bu duygu - Zaman ve mekan iç içe geçmiş gibi..."

Hücre İnsan Onurunun Ayaklar Altına Alınmak İstenmesidir

Hücre hapisanelerde tutsaklara, insanlık onurlarını yok sayan, aşağılayan, uygulamalarla kişiliksizleştirme hedefleniyor. Onur kırıcı aramalar, keyfi uygulamalar, dayatmalarla insani erdemlerini yere çalması istenecek. İHANETE, İTİRAFÇILIĞA ZORLANACAK TUTSAKLAR. Bugün bile bir çok hapisanede gardiyanların askerlerin keyfi saldırılarıyla yüz yüze kalıyor tutsaklar. Zorla, çınlıçplak, aranmak isteniyorlar... "Kimlik tespiti yapıldıktan sonra "boş oda"ya alınırınız. Üzerinizdeki tüm elbiseler don-atlet kalıncaya kadar soyulur. Elbiseleriniz ince bir aramadan geçirilir. Don-atletinizi de çıkarmanızı isterler. Gerekçe GÜVENLİK'tir. Dedektörü vardır elinde ama olsun!

GÜVENLİK, tutsağın onurunun zedelenmesidir. Çünkü, onurunu koruyan bir tutsak, onlar için güvenliklerini zedelememektedir. Tamamen soyunmayı reddederseniz, zorla soyacaklarına, infazınızı yakacaklarına, hücreye atacaklarına dair tehditler yağdırırlar. Zorla soyarlar. Tartışmalar, bağırışmalar ... Sonrası mı? Sonrası için Yılmaz Güney'in DUVAR filminde cerrah eldivenli gardiyanların "arama" sahnesini gözlerinizin önüne getirin"

Bu anlatım ülkemiz hapisanelerinden değil. Demokrasinin beşiği İngiltere'de 3 yıl hücrede kalan bir insanın hücrelere ilişkin anlattıklarından kısa bir kesittir. "Demokrasi ve insan haklarının yurdu" İngiltere hapisanelerinde, insanlık onurunu ayaklar altına alan bu uygulamalar yaşanıyorsa, varın faşizmle yönetilen ülkemizde tutsakların başına gelecekleri siz hesaplayın.

İktidardakiler, tutsakların insanlık onurlarına yönelik saldırılarıyla zavallılaştırmış, silik, korkak tipler yaratmayı hedefliyorlar. "Hükümlü ve tutuklularla, ilgili cezaevi görevlilerinin teke tek görüşülmesi usul haline getirilmeli ve bu durumda kitle psikolojisinin dışına çıkartılan suçlunun korkak, ürkek, aciz ve suçluluktan kendisini arındırmaya gayret edilmeli..." DEVLET TRİLYONLARCA LİRAYI KİŞİLİKSİZ İNSANLAR YARATMAK İÇİN HARCİYOR.

Hücre Bir İmha Politikasıdır

TUTSAKLARI "SUDAN ÇIKMIŞ BALIK GİBİ" ÖLDÜRMEYİ İSTİYORLAR..."

İktidar, tabutluklarda tutsakları yalnızlaştırarak, birlikteliklerini parçalayarak güçsüzleştirmeyi amaçlıyor, yalnızlaştırılmış tutsağın dinamiklerini bitirip, ruhunu ve bilincini daha kolay teslim alacağı üzerinden hesaplar yapıyor. Egemenler, tutsakları her türlü saldırıya karşı bir başına bıraktığı hapisaneler oluşturmayı istiyor.

"Teröristler birbirleriyle haberleşmemelidir. Çünkü terörist haberleşmediği zaman sudan çıkmış balık gibi ölür... Teröristi ruhen ve fikir bakımından besleyen kaynaklar kesilip kurutulunca, devrimci yanı yanı yıkıcı yanı ölür" (Adalet Bakanlığı'nın yayınladığı Cezaevleri İdaresi El Kitabı'ndan)

Hücrelerle amaçlanan budur işte. Siyasi iktidarların hapisaneler sorununa getirdiği tek çözüm tutsakları imha etmektir. Yukarıdaki alıntı "hücre"lerle neyi amaçladıklarını açıkça ifade ediyor. Devrimci tutsakları ruhen ve fikren yok etmek, onların devrimci düşüncelerini, siyasi kimliklerini, onurlarını, erdemlerini, inançlarını, umutlarını öldürmek, yok etmektir. HÜCRELER AYNI ZAMANDA İDEOLOJİK SALDIRILARIN YOĞUNLUKLA HAYATA GEÇİRİLECEĞİ BİRER İŞKENCEHANEDİR.

Yasaklar, keyfi uygulama ve dayatmalar, baskılar, ideolojik psikolojik işkenceyi tamamlayan tüm unsurlar olacaktır. TUTSAKLAR HÜCRELERE KENDİ AYAKLARIYLA GİRMEYECEKLER. Onlar operasyonlarla, işkence ve katliamlarla zorla hücrelere konulduklarında ise, sistemli bir işkence başlayacak. Tecritle, içerden ve dışardan bağları koparılan,

yalnızlaştırılan tutsakları yeni saldırılarla yıldırıma çalışacaklar. Kitap, dergi, gazete, mektup, ziyaret, avukat yasakları, her türlü dayatma ve yaptırımlar peşi sıra gelecektir. 2x3 metrelik hücrenin kendisi insana işkence olacak.

12 Eylül zindanlarını anlatan kitapları okuyanlar gözlerinde canlandırıyorlar bu tabloyu... Hücre, 12 Eylül'e de rahmet okutacak bir vahşet politikasıdır. Bugün koşullarda toplu olarak kalan tutsaklara yönelik katliamlar düzenleyen, tutsakları toplu bir şekilde işkenceyle katleden egemenler, hücrelerde yalnızlaştırılan tutsaklara kim bilir ne yapacak. Baskı ve işkence son bulmayacak... Ta ki tutsak, devrimci kimliğini inkar edip, her türlü onursuzluğu kabullenene kadar.

HÜCRELERDE TUTSAKLARA DAYATILAN "TESLİMİYET" YA DA "İMHA"DIR. Tüm bu gerçekler ortadayken yalan ve demagojilerle hücrelerin birer işkencehane olduğu, işkenceyle öldürmek olduğu gerçeği gizlenmeye çalışılıyor. **HÜCRELER VE DEMAGOJİLER**

Hücrelerin Yeni Adı

**"F TİPİ", "Y TİPİ",
"Türk Tipi", "Oda Sistemi",
"Küçük Koşuş"**

Hücrelerin bir saldırı, işkence ile imha politikası olduğu dünyada yaşanan deneylerle ve ülkemizde yaşananlarla biliniyor. Bilindiği için de Demagojilerle bu gerçeğin üzeri örtülmeye, hücreler allanıp pullanmaya çalışılıyor. Egemenler, halkta oluşabilecek tepkileri önlemek için hücre hapisanelerinin isimlerini değiştirerek işe başladı. Tabutluklar değişik isimlerde kamuoyuna sunuldu. Kırk yıllık hücre hapisaneler birden "küçük koşuş", "oda sistemi", "Türk Tipi", "F Tipi", "Y Tipi" oldu. Farklı isimler kullanılarak kamuoyunu ikna edeceklerini düşündüler. Bunun için basın ve medyadevreye sokuldu. Adalet Bakanlığı'nın en büyük destekçisi oldular. Adalet Bakanı H. Sami Türk hücreleri meşrulaştırmak için MGK'dan aldığı emirlerle basınla yakından ilgilenmeye başladı. Hücreler hakkında nasıl yayın yapılması gerektiğini anlattığı yemekli toplantılara gazetecileri davet etti. Kalemlerini satmamış bir kaç gazeteci dışında burjuva basının gazetecileri bu yemekli toplantılarda boy gösterdiler.

Burjuva basın kendisinden isteneni fazlasıyla yaptı. Basın hücreleri ne kadar sever ve devrimci tutsaklar hakkında karalama faaliyeti yürütürse kamuoyu ikna edilmiş olacaktı. Hesap buydu. Kalemler hücrelerle devrimci tutsaklara yönelik vahşetin ve devlet terörünün ortağı oldular.

HÜCRELER BURJUVA BASIN ARACILIĞI İLE PAZARLANMAYA BAŞLANDI.

Basın da hücre politikasının hayata geçirilmesinde önemli roller üstlendi. Bu rolleri geçmişten bugüne değişmedi. Eskişehir ve Ümraniye tabutluklarını "5 yıldızlı otel" diye kamuoyuna sunan yine onlardı. AKITILAN DEVRİMCİ KANINDAN, DEVLETİN POLİSİ-ASKERİ KADAR BURJUVA BASIN DA SORUMLUDUR. Egemenlerin operasyonlarına zemin hazırlamaya yönelik yalan ve çarpıtma haberler, provokasyonlar üreten basın şimdi de "hücre" pazarlamacılığı yapıyor. "Hapisanelerde devlet kontrolü yok", "koşullarda yapılan aramalarda şu kadar silah, şu kadar cep telefonu ele geçirildi, "örgütler hapisanelerden yönetiliyor" gibi haberleriyle burjuva basın katliamlara zemin hazırlıyor.

Zerre kadar gazetecilik ahlakı ve meslek onuru olmayan burjuva basın birer işkence olan hücrelerin propagandasını yapıyor. Kalemlerini MGK'nın emriyle oynatan burjuva gazeteciler Adalet Bakanı'nın söylediği yalanlarla haber yapıyorlar. Adalet Bakanı Hikmet Sami Türk hücre değil oda sistemi diyor; ertesi gün gazetelerde "Oda sistemi"nin yararları, büyük bir pişkinlikle anlatıyor, yazılıyor. Oysa gerçek hiç de burjuva basında yazılanlar,

Adalet Bakanı'nın açıklamaları gibi değildir. Bugün yapımı bitmek üzere olan hücre hapis-hanelerinden sadece birinde 64 tane 3 kişilik, 103 tane 1'er kişilik hücreler var. Tamamlanacak 6 ve sıradaki 16 hücre hapisane düşünüldüğünde tek kişilik hücre sayısı daha da artacaktır.

"Hapishanelerde Güvenlik Sorunu" Hücrelerin Hayata Geçirilmesi İçin Uydurulmuş Bir Demagojidir

Her hükümet değişikliğiyle iş başına gelen Adalet Bakanları'nın ilk demeci "devlet hapis-hanelere hakim değil, hakim olacaktır" oldu. Bu sözlerin ardından yeni saldırılar, katliamlar gerçekleşti. Yeni hükümetin ilk icraatlarından biri Ulucanlar Hapishanesi'nde 10 devrimcinin işkenceyle öldürülmesi oldu. Başbakan Bülent Ecevit, ABD'ye giderken efendisine 10 devrimcinin kanını hediye olarak götürdü. Hücrelere geçişe meşru zemin hazırlamak için hapishanelerdeki güvenliği gerekçe göstermeleri bir demagojidir. Hapishanelerde güvenliğin sağlanmasının tek yolunun hücre sistemine geçiş olduğunu savundular. Devrimci tutsaklar hücrelere atılırsa, devletin güvenliği sağlanmış, devlet hapishanelere hakim olmuş olacaktır.

Eskişehir ve Kartal hapishaneleri söyledikleri modele uygun iki hücre hapisanesiydi. Buralara mafya babalarını, çete başlarını yerleştirdiler. Çok geçmeden bu "yüksek güvenlikli", bakanlığın sıkı denetimindeki yerlerden silah sesleri gelmeye başladı. Eskişehir Hücre hapisanesi kontrgerilla tetikçilerinin cirit attığı, silahların, telefonların, uyuşturucunun içeriye rahatlıkla sokulduğu, mafyanın, çetelerin çiftliği oldu. Aynı şekilde Kartal Hücre Tipi Hapishanesi'nden mafya babaları içeriden dışarıya eylem talimatları göndererek, birbirlerinden adamlar vurdurtular. Öyle ki hapishanelerde tepsiyle uyuşturucu servisi yapıldı. Mafya babalarının bir dediği iki edilmedi. Bütün istekleri karşılandı. Kadın, silah, uyuşturucu... her şey ayaklarına getirildi. Kimse de çıkıp, devletin yüksek güvenlik önlemleri aldığı hücre cezaevine silahı, uyuşturucuyu, kadınları kim soktu diye sormadı. Bulunan silahlar, telefonlar hakkında ciddi, sonuç alıcı soruşturma açılmadı, gösterlemik soruşturmalarla geçiştirilmeye çalışıldı. Örneğin, "silah, telefon var, çeteler içeriden yönetiliyor" diye operasyonlar düzenlemediler.

Oysa, Ulucanlar'da devrimci tutsaklar sadece koğuştukları için işkenceyle vahşi bir şekilde katledildiler. Hapishaneler mafya'nın hesaplaşma alanına döndüğünde devletin aklına Çakıcı'ya, Erol Evcil'e, Nuri Ergin'e, Haluk Kırıcı'ya operasyon düzenlemek gelmedi nedense. Bayrampaşa hapishanesinde 7 kişinin öldüğü mafya hesaplaşmasından 1 gün önce Mehmet Ağar'ın Çakıcı'nın adamlarını ziyaret etmesini kimse sorup soruşturmadı. Hapishanelerde hakimiyet sağlanacaktı. Hücrelerin temel amacı "güvenlikli". Demek ki hücreler mafyalar için yapılmıyordu. Mafyacılar, çeteciler için "F tipi", "Y tipi", "Oda sistemi" olmuş olmamış çok da önemli değildi. Onlar her koşulda işlerini yürütüyorlar, krallar gibi yaşıyorlardı. Egemenlerin mafyacılarla bir derdi yoktu. Erol Evcilleri, Çakıcıları, Ergin Kardeşleri, Adnan Hocaları hücre hapishanelere koymuşsa bunun tek sebebi, hücre hapishanelerin meşrulaşmasına hizmet etmesidir. Bu yüzden mafya babalarının birbirleriyle hesaplaşması, buralarda uyuşturucu, silah, çek senet makbuzları vb. bulunmasından sonra bile devrimci tutsaklar hedef gösterildi. HAPİSHANELERDE DEVLETİN DEĞİL, DEVRİMCİ TUTSAKLARIN CAN GÜVENLİĞİ SORUNU VARDIR. TUTSAKLARIN CAN GÜVENLİĞİNİ TEHDİT EDEN İSE, ONLARCA TUTSAĞI İŞKENCEYLE KATLEDENLERDİR.

Bir Başka Demagoji İse "Reform" Aldatmacasıdır

Adalet Bakanı Hikmet Sami Türk, hücre hapisanelerle birlikte hapisanelere yenilikler getirileceğini, daha da modernleşeceğini söylüyor. Hikmet Sami Türk bu demagojilerle kamuoyunu yanıltacağını hesaplarını yapıyor.

Tutsakların sağlık sorunları gündeme getirilerek, hücrelerin bu sorunları ortadan kaldıracak tek çözüm olduğu savunuldu. "Kalabalık koşulların yarattığı bazı sakıncaların giderilmesi amacıyla" gibi demagojilerle hücreleri meşru göstermeye çalışıyorlar. Kalabalık koşullarda bulaşıcı hastalıkların yayılma riskinin yüksek olduğu ve hücrelerin bunun önüne geçeceği söyleniyor. Böylece "devrimci tutsakları ne kadar düşündüklerini" de göstermiş oluyorlar. Oysa hücreye geçişte amaç tutsakların sağlık sorunları değildir. Adalet Bakanı Hikmet Sami Türk yalan söylüyor.

Tutsakların sağlıklarını bu kadar çok düşünüyorlardı da, neden bugüne kadar beklediler? Bugün hapisanelerde binlerce tutsak tedavi olamıyor. Tedavileri bilinçli bir şekilde engelleniyor. Adalet Bakanlığı, İçişleri Bakanlığı ve Sağlık Bakanlığı'nın Ocak ayında imzaladıkları Cezaevi protokolü ile bu engelleme resmîyet kazanmıştır. Binlerce tutsak rahatsızlıklarıyla birlikte yaşamakta, tedavileri bilinçli olarak engellenerek ölüme terk edilmektedir. Şimdiye kadar onlarca tutsak tedavileri engellendiği için hapisanelerde yaşamını yitirdi. Hapisanelerdeki ölümlerin sorumlularının başında ise, hücreleri bu kadar çok isteyen Adalet Bakanları gelmektedir. Hücrelerle birlikte bu sorunun da ortadan kalkacağını söylemek demagojiden başka bir şey değildir. Hücre tutsağın ruhsal ve fiziksel sağlığını tehdit eden, onu hedef alan bir saldırı politikasıdır. "Kalabalık koşulların yarattığı sakınca" dedikleri tutsakların örgütlülüklerinden duydukları rahatsızlık ve korkudur. Hastalıklar, sağlık sorunları bahanedir. Tutsakları bu kadar çok düşünüyorlarsa eğer trilyonlarca lirayı hücre hapisanelere yatırmak yerine, tutsakların ihtiyaçlarını karşılayabilir, tedavilerini sağlarlar. Yapmazlar, yapmak istemezler Çünkü amaçları tutsakları tedavi ettirmek değil, teslim almaktır. İşkenceyle ölüm demek olan hücreler tutsakların direk olarak hayatlarına kastetmektir.

"Avrupa Kalitesi" İşkence Hücrelerine Yapıştırılan Etikettir

"Modern hapisaneler" istiyorlar. Modern hapisaneler, Avrupa'dan devralınmış "hücre"lerdir. Her şeyde olduğu gibi hücrelerde de "Avrupa standartları" ölçü alınıyor. Hücreleri öneren, devlete akıl veren de zaten onlar değil midir? Hücrelerin mimarları, akıl hocaları Amerika ve Avrupa'dır. 1999 yılında Türkiye'de yapılan "Anti-Terör Zirvesi"nde bir gazeteci Almanya Federal Başsavcısı Kai Mehm'e "Siz terörü nasıl hallediyorsunuz" diye soruyor. Başsavcı, "Biz sizin gibi yapmıyoruz. (İnfazları, katliamları kastediyor olmalı) Biz teröristleri ömür boyu cezaevine sokuyoruz çıktıklarında ise kimse bu işi yapmayı aklına bile getirmiyor".

Nazi mirasçısı Almanya hücre hapisanelerinde uyguladığı işkence ve katliam politikalarıyla dünyaya teşhir olmuştur. Hitler'in ruhunu taşıyan Nazi artıkları 1970'li yıllarda "Yüksek Güvenlikli Bölümler" ve "ölü Hücreler" dedikleri hücrelerde RAF'lı tutsaklara her türlü işkenceyi uyguladılar ve katlettiler. Bu hücre hapisanelerden çıkardıkları sonuçları ise bizim gibi ülkelere deney olarak gösterdiler. Egemenlerin model olarak aldığı hücreler, Almanya'nın "Hücre hapisaneler" uygulamasıdır.

Yıllarca bu hücrelerde tutulan RAF'lı tutsaklar yaşadıklarını bakın nasıl anlatıyorlar; Karl-

Heinz Dellwo, kaldığı Yüksek Güvenlik Bölümü'nü şöyle tanımlıyor. "Hücre, diğer normal yapılardan farklı olarak, yanlamasına iki kapısı ve iki penceresi vardır. Yaklaşık 5.90 metre uzunluğunda ve 1. 80 metre genişliğindedir. Yüksekliği 3.50 metredir. Kapılar ve pencereler panzer camlardan (kurşun geçirmez özel kalın cam) yapılmıştır. Pencereler önemli, çünkü kendimiz açamıyoruz. Sadece dışarıdan içeriye özel döşenen havalandırma borusu gelmektedir. Pencereler 1.10 metre genişliğinde 1.50 metre yüksekliğindedir. Kapladığı alanın yüzde 50'si kurşun geçirmez cam, yüzde 50'si de çerçevedir. Kafanızda canlandırabilmeniz için anlatmaya çalışıyorum; ağırlığı yaklaşık 400 kilogramdır. Havalandırmanın dışında, dışarıyla hiçbir ilişki yok. Hiçbir tecrit ve bölme bu pencere kadar gösterişli değildir. Öylesine inşa edilmiştir ki, ne içerden dışarıya, ne de dışarıdan içeriye ses gelmektedir. bu bölümde, diğer cezaevlerinde olduğu gibi kulaklık için priz ve hoparlörlerin bulunduğu metal kutular bulunmaktadır."

Yine Ulrike Meinhof, 16.06.1972 tarihinde kaldığı "Ölü Bölüm"de duygularını şöyle anlatmıştır;

"Kafamın içinde patlayan duygu (aslında kafatasını yarıp binlerce parçaya bölerek parçalıyormuşçasına, patlatıyormuşçasına oluşan duygu)

Omuriliğini beyne presleyen duygu Beyni fırındaki sebze gibi, yavaş yavaş kendi içinde çökerten duygu.

Kendini sürekli farkında olmaksızın, bir elektrik akımı altında hissetmenin, uzaktan kumanda ediliyor olmanın duygusu. Duyguların koparılıp, kesilip atıldığı duygusu (...)

Ateşten mi yoksa soğuktan mı titrendiği açıklanamıyor; insan niçin üşüyor, niçin titriyor, açıklayamıyor.

Normal bir sesle konuşmak için gürültülü konuşmak ve hemen hemen bağırarak gibi sarfedilen çaba. Sesini yitiriyor olmanın duygusu. Artık kelimelerin anlamı tanınmıyor, aksine sadece tahmin edilebiliyor.

(...) Başağrısı Kendinden geçme Cümlelerin yapısı, dilbilgisi, söz dizimi artık kontrol edilemiyor. Yazma esnasında; iki satır- ikinci satırın sonunda, birinci satırın başlangıcını hatırlayamamak.

İçinin yanıp kül oluşunun duygusu (...)

Zamanın ve mekanın içiçe geçmiş olması duygusu(...)"

İşte Avrupa standardı denilen hücreler bunlardır... İnsancıl, demokratik Avrupa idam etmiyor ancak hücrelerde yavaş yavaş zamana yayararak öldürüyor. ÇAĞRIMIZ "İŞKENCEYE, KATLİAMA KARŞIYIM" DİYEN HERKESEDİR

Yıllardır hapisanelerde evlatlarımızı teslim almak için her şeyi yaptılar. Saldırdılar, katlettiler, vahşet uyguladılar. Üçer beşer değil onar onar katlettiler. Geride onlarca sakat bıraktılar. Robocoplarla, jandarmalarla, komandolarla, özel timlerle, faşist gardiyanlarla saldırdılar.

Bu saldırlarda bombalar, tüfekler, tabancalar, kimyasal gazlar, akla gelebilecek en vahşi yöntemleri kullanarak evlatlarımıza dört duvar arasında "teslim olun" dediler. Onları teslim alamadılar. Teslim olmayan evlatlarımızı, yakınlarımızı işkenceyle, bombalarla katlettiler. Sonra yine onları suçladılar, haklarında davalar açtılar. Sakat bıraktıklarını, tedaviye ihtiyacı olanları tedavi ettirmeyerek sessiz imha uyguladılar.

Tüm bunlar yetmedi.

Şimdi de hücre denilen işkencehanelere götürmek istiyorlar. Hücrelere atarak yıllarca sürececek bir işkenceye hazırlıyorlar. Hücre hapisaneler, yavaş yavaş, günlerce, aylarca, yıllarca sürececek bir işkence ile öldürmektir.

Bir kişi değil, binlerce insana birden uygulanan bir işkencedir hücreler.

İşte devlet böyle bir hücre hapisanesi ve böyle bir işkence yöntemi uygulamaya hazırlanıyor. Çocuklarımızı bu işkenceyle öldürmek, teslim almak, onları insan olmaktan çıkarmak istiyor.

İşçiler, Memurlar; İşkence olan hücrelere kaynak yaratmak için emeğimizi, alinterimizi sömürenlere, KARŞI ÇIKALIM

Liseli, üniversiteli GENÇLİK; Halkının kurtuluşu, vatanın bağımsızlığını istedikleri için tutsak düşen, bedel ödeyen, halkı ve vatani için düşünen, üreten ve yaşayan tutsakların inançlarını, ideallerini, düşüncelerini yok etmek isteyenlere KARŞI ÇIKALIM. Emeğiyle geçinip, onuru, namusu için yaşayan HALKIMIZ; Hücrelerde insanlık onurunu-erdemlerini yok etmeye çalışanlara, "İnsanlık Onuru İşkenceyi Yenecek" diyerek KARŞI ÇIKALIM.

İŞKENCE İNSANLIK SUÇUDUR DİYENLER,

İŞKENCE ONURSUZLUKTUR DİYENLER,

İŞKENCEYE KARŞI ÇIKMAMAK, İŞKENCEYE ORTAK OLMAKTIR DİYENLER,

Doktorlar, hukukçular, insan hakları savunucuları, demokratlar,

Kendine insanım diyenler...

HÜCRE HAPİSHANELERİNE KARŞI ÇIKMAK, İŞKENCEYE, KATLİAMA KARŞI ÇIKMAKTIR.

HANGİ NEDENLE OLURSA OLSUN HÜCRELERE DESTEK OLMAK, İŞKENCELİ ÖLÜMLERE DESTEK OLMAKTIR. HÜCRENİN KARŞISINDA OLMAK İŞKENCEYE, İŞKENCELİ ÖLÜME KARŞI OLMAKTIR.

HUKUKTAN, DEMOKRASİDEN YANAYIM DİYEN HERKESİ GÖREVE ÇAĞIRIYORUZ.

Avrupa hapisanelerinde hücrelerde kalan tutuklularda, zamanla psikolojik ve fiziksel hastalıklar ortaya çıktı. Yapılan araştırmalar ve deneylerden elde edilen sonuçlarla hücrenin insan sağlığı üzerindeki etkisi şöyle tespit edildi:

Tinitus hastalığı;

İç kulak damarları ile beyin damarları arasındaki tıkanma sonucu oluşan bir hastalık. Bu hastalığın tecrit uygulaması altında yaşanan yoğun psikolojik stres ve normal yaşamdaki ortamdan kaynaklandığı Almanya'da yapılan bilimsel araştırmalar sonucunda tespit edildi. Bu hastalığın resmi olarak açıklanması yasaklandı. Alman yasalarına göre "Tinitus tecritten dolayı olur" demek yasaktır. Beyin hücrelerinin tahrip olması sonucu oluşan bu hastalığın nedeni hücrelerdir.

- * Boşluk ve hiçlik duygusu
- * Ruhsal çöküntü
- * Yoğunlaşamama
- * Dayanamama duygusu
- * Gerçekliğe yabancılaşma, soyutluk
- * Halüsilasyon
- * Düşünce yeteneğinin gerilemesi
- * Duyumsal yanılgılar ve yanlış anlaşılmalr
- * Kilo kaybı

Avrupa'da dayanışma içinde olduğumuz kurum:
İKM (İzolasyon İşkencesine Karşı Mücadele Komitesi)
İnternet adresi: WWW.hucreiskencedir.de
E-mail: Web@hucreiskencedir.de
Adres: Kreuzweg No: 12 20099 Hamburg/ALMANYA
Tel-Fax: 00 49 040 280 53 625